

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางภูมิภาคของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยศึกษาถึงนโยบายการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคตามนโยบายของรัฐบาล และผลกระทบของนโยบายการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคต่อธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาและรวบรวมผลข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด สุ่มสอบถามจากกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 50 ชุด

6.1 สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการเป็นเพศชาย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 มีอายุประมาณ 31 – 40 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีธุรกิจบริการทั่วไป เช่น ร้านทำผม ร้าน 7 eleven และร้านอาหาร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 100,001-500,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0

2. ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยวกับนโยบายของรัฐในการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค

1) นโยบายของรัฐในการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่จะรับทราบนโยบายของรัฐในการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคเป็นอย่างดีเพราะนโยบายที่ส่วนกลางกำหนดมาต้องนำมาปรับสู่การดำเนินงานที่สอดคล้อง ปฏิบัติได้จริงและสัมฤทธิ์ผล ซึ่งนโยบายดังกล่าวมีการประชุมชี้แจงนโยบายและตั้งการเป็นหนังสือทางราชการรวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ และกลุ่มผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลจากการประชาสัมพันธ์จากสื่อต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่

- 2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินนโยบายของรัฐในการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมโดยประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนภาครัฐ เอกชนและท้องถิ่นและรวมทั้งมีการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เช่นการจัดอบรมบุคลากร การรักษาสภาพแวดล้อม ความสะอาด สาธารณูปโภค งานกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ และกลุ่มผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ระบุว่ามีส่วนร่วมในการสนองค่อนโยบายรัฐในการขายสินค้าและบริการให้แก่นักท่องเที่ยว

- 3) การเป็นสมาชิกขององค์กรหรือชมรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ระบุว่าหน่วยงานยังไม่พร้อมที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรหรือชมรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ระบุว่าไม่ได้เป็นสมาชิกและไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิก

- 4) บทบาทของสมาชิกในองค์กรและการได้รับประโยชน์จากการเป็นสมาชิก

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ระบุว่ามีการประสานงานกับกลุ่มสมาชิกให้สอดคล้องกับแผนและนโยบาย ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและติดตามผลตลอดจนการให้คำแนะนำ รวมทั้งการเข้าร่วมประชาสัมพันธ์ เพื่อทิศทางสู่ความเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ไม่ได้ระบุนวัตกรรมคิดเห็น

- 5) ความคิดเห็นและการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบายนี้

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ระบุว่า เป็นหน้าที่โดยตรงที่ต้องปฏิบัติและติดตามผลตลอดจนการนำเสนอรายงาน และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ระบุว่าเป็นการให้ส่วนลดกับนักท่องเที่ยวตามที่การท่องเที่ยวจัดรายการมา ควรมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดและควรให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมและรับทราบมากกว่านี้

- 6) ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมของภาครัฐที่ได้ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยว

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ระบุว่า การส่งเสริมบางด้านก็ไม่สามารถทำได้เต็มที่จากปัญหาด้านงบประมาณที่ค่อนข้างจำกัด ซึ่งส่งผลให้เกิดความล่าช้าหรือประสิทธิภาพของกิจกรรม และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ระบุว่า การประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึงและไม่ต่อเนื่อง

3. ข้อมูลการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวและแนวโน้มในอนาคต

1) รูปแบบและแนวโน้มของธุรกิจในปัจจุบัน

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ระบุว่า แนวโน้มของธุรกิจการท่องเที่ยวในปัจจุบันจังหวัดเชียงใหม่มีสถานที่ท่องเที่ยวมากขึ้น การเที่ยวเป็นหมู่คณะมากขึ้น ควรจะปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมโดยเน้นเชิงอนุรักษ์ เชิงการเกษตร เชิงสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งมีการแข่งขันสูง ผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ระบุว่าสินค้ามีราคาสูงขึ้น แต่ควรประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้ มีการแข่งขันสูงและมีรูปแบบการบริการและทางเลือกใหม่แก่ลูกค้ามากขึ้น แนวโน้มทางธุรกิจกำลังชะลอตัว และแนวโน้มเป็นไปในทางที่ค่อย ๆ ดีขึ้น แนวโน้มของรูปแบบธุรกิจในอนาคตน่าจะเป็นที่เข้าถึงธรรมชาติมากขึ้น ควบคู่ไปกับมาตรฐานการต้อนรับ การให้ข้อมูลข่าวสาร และการบริการ การขยายตัวของ Low cost Airline เพิ่มมากขึ้น ทำให้ส่วนแบ่งทางการตลาดของสายการบินปกติลดลง และมีการแข่งขันกันมากขึ้น

2) สภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ระบุว่าสภาวะทางภัยธรรมชาติและสภาวะทางการเมือง รวมทั้ง เรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและ สภาพเศรษฐกิจที่ถดถอย และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ระบุว่าเรื่องการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ปัญหาการประชาสัมพันธ์ของภาครัฐและสภาวะของสินค้าอากาศและปัจจัยทางเศรษฐกิจ ดันทุนในการลงทุนสูง มีการแข่งขันมาก และปัญหาทางการการลดราคา Low cost Airline ทำให้ลูกค้าลดจำนวนลง และข่าวการก่อการร้ายทั่วโลก มีผลทำให้การท่องเที่ยวลดลง การขาดการประชาสัมพันธ์ ปัญหาทางด้านการคมนาคมขนส่ง (น้ำมันสภาพเศรษฐกิจ)

3) แนวทางการพัฒนารูปแบบของธุรกิจการท่องเที่ยว

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ระบุว่า การพัฒนาได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในปัจจุบันมากพอสมควรและคาดว่าจะได้รับการปรับงบประมาณ สนับสนุนมากขึ้นในปีต่อ ๆ ไป เน้นการตลาดและการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม และการท่องเที่ยวในเชิงธรรมชาติและสถานที่ท่องเที่ยวจัดสร้างขึ้น รวมทั้งธุรกิจที่มีเครือข่ายและครบวงจร และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ระบุว่าควรเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เน้นแนวทางการบริการที่หลากหลายขึ้น การพัฒนาต้องอิงวัฒนธรรมความเป็นอยู่และไม่ควรทำลายสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติและการดำรงกิจกรรมประจำวัน และมีแนวโน้มว่าจะดีขึ้น โดยธุรกิจต่อไปข้างหน้าก็จะมีการติดต่อทางอินเทอร์เน็ต ธุรกิจสปาที่มีแนวโน้มที่จะเข้าถึงธรรมชาติมากขึ้นและผสมผสานกันระหว่างความเป็นไทยและความเป็นสากล มีการพัฒนาสายการบินและปรับปรุงโปรโมชันต่างๆ ให้มีความหลากหลายและตอบสนองความต้องการได้ทุกประเภท และมีการขยาย

รูปแบบมากขึ้น เน้นภาคการบริการ อาจจะมีบริการที่รวมกันเป็นแพคเกจ เช่น เช่ารถพร้อมที่พัก อยากให้ช่วยกันทำการประชาสัมพันธ์มากกว่านี้และอาจมีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น รวมทั้งการปรับปรุงระบบความปลอดภัย ความสะอาดสบาย เน้นคุณภาพและความน่าเชื่อถือ

4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาครัฐบาลที่มีส่วนในการพัฒนาธุรกิจ

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ระบุว่ามีการสนับสนุนด้านงบประมาณต่อกิจกรรมส่งเสริม การประสานการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ การกระตุ้นผ่านสื่อระหว่างประเทศและภายในประเทศ ความเป็นธรรมในการให้บริการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด และช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่พบว่าการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีมากขึ้น ช่วยจัดอบรมต่าง ๆ และเปิดโอกาสให้เอกชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางการพัฒนาธุรกิจ มีการพัฒนาด้านการคมนาคม ที่อยู่อาศัยดีขึ้น การเดินทางสะดวกสบาย และภาครัฐได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาธุรกิจมากขึ้น มีส่วนช่วยผลักดันธุรกิจสปาให้เป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไปมากขึ้นและภาครัฐมีส่วนร่วมในการทำให้ธุรกิจเจริญเติบโต ส่วนใหญ่ระบุว่า รัฐช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยว จัดงานโครงการหรือนิทรรศการต่าง ๆ ให้สนใจเดินทางมากขึ้น การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและควรสนับสนุนทำการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่ยอมรับ และภาครัฐมีส่วนร่วมให้มาก

5) ในการพัฒนาธุรกิจเกิดจากแนวโน้มของปัจจัยทางการตลาดและปัจจัยจากการส่งเสริมโดยภาครัฐ

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ระบุว่า ภาครัฐได้ทุ่มเทต่อการท่องเที่ยวภาคเหนือทุกรูปแบบ ส่วนการตลาดย่อมต้องพึ่งพาทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมกัน ภาครัฐมีส่วนมากในการพัฒนาธุรกิจ เป็นผู้บุกเบิกหรือให้คำแนะนำเพื่อเอกชนจะดำเนินการพัฒนาธุรกิจของตนเองและปัจจัยส่งเสริมโดยภาครัฐมากกว่า และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ระบุว่า ปัจจัยทางการตลาดมีความสำคัญ

6) ปัจจัยด้านการตลาด และด้านการส่งเสริมจากภาครัฐมีส่วนในการพัฒนาธุรกิจ

6.1) ปัจจัยด้านการตลาด เช่น (การแข่งขัน, รูปแบบ, ลูกค้าน้ำ)

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่พบว่า ภาคเอกชนจัดรูปแบบและกิจกรรมส่งเสริมการขาย การตลาดเอง การแข่งขันเป็นการดีเพื่อลูกค้าจะมีโอกาสในการเลือกใช้บริการและเกิดความพึงพอใจ และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ระบุว่า ควรจัดให้มีกิจกรรมที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้นรูปแบบการตลาดควรแปลกแหวกแนวจากคู่แข่ง และผลักดันการแข่งขันที่สูงขึ้น ปัจจัยทางด้านลูกค้า ปริมาณการซื้อของลูกค้าลดลง และด้านการแข่งขันถือคติที่ว่าทำให้ดีและราคาเหมาะสมพอ ปัจจัยด้านการตลาดมีส่วนในการพัฒนาธุรกิจสปาทั้งในด้านของรูปแบบที่มีเอกลักษณ์

เป็นของตนเอง ด้านการบริการที่มีคุณภาพ ทำให้ธุรกิจต้องมีการคิดพัฒนารูปแบบการให้บริการ อยู่ตลอดเวลา และการแข่งขันสูงมีการขยายตัวของรูปแบบธุรกิจ จะทำให้ธุรกิจต้องพัฒนาไปด้วย เช่น รูปแบบที่ดีขึ้น คุณภาพสินค้าดีขึ้น มาตรฐานของสินค้าต้องดีขึ้น ราคาของคู่แข่งและการขยายสาขาและปรับปรุงของคู่แข่ง

6.2) ปัจจัยด้านการส่งเสริมจากภาครัฐ

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่มีการกำกับดูแลผู้ประกอบการ กิจกรรม การส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นโยบายของรัฐบาล ที่มีการส่งเสริมทำให้การท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา งบประมาณเฉพาะกิจที่มีในหน่วยงานต่าง ๆ นำมาพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การจัดงานประเพณีทางวัฒนธรรมและเทศกาลต่าง ๆ และการให้รัฐส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ในภาพรวมและผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่มีการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งรัฐส่งเสริมธุรกิจแก่ภาคเอกชนน้อยมาก ทำให้ไม่ได้รับผลประโยชน์เลย ปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมการขายมีน้อยมาก ภาครัฐควรส่งเสริมให้ธุรกิจนี้ในด้านการพัฒนา และทำให้รู้แหล่งการผลิตและจำหน่ายมากขึ้น แต่รัฐช่วยผลักดันให้ธุรกิจสปาเป็นที่รู้จักในวงกว้างและรัฐช่วยผลักดันให้รู้จักไปทั่วโลก และถือว่าเป็นตัวแปรเริ่มที่ช่วยเพิ่มความน่าสนใจในการเดินทางมากขึ้น สร้างรูปแบบการท่องเที่ยวแบบใหม่ ๆ และส่งเสริมการประชาสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ข้อมูลความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของนโยบายการทำให้เชียงใหม่เป็น ศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค

1. ปัญหาและอุปสรรคที่มาจากธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ระบุว่าปัญหาความปลอดภัย การแพร่ข่าวสารความมั่นคงภายในประเทศ สถานการณ์จากภัยธรรมชาติ ผู้ประกอบการเห็นแก่ตัว ไม่มีความรับผิดชอบ การให้บริการไม่ยุติธรรม ผู้ให้บริการไม่สุภาพ สภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรม นโยบายของรัฐมักจะใช้ในทางปฏิบัติไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ไม่ประสบผลสำเร็จทำให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องไม่ได้ดีขึ้น และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ระบุว่า มีคู่แข่งมากมีการตัดราคากันเอง มีการแข่งขันที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจคล้ายกัน และต้องเผชิญภาวะการแข่งขันที่ตึงเครียดขึ้น ธุรกิจปัจจุบันเป็นธุรกิจที่มีใครชายาวสาวได้สาวเอาไม่ค่อยที่จะเกื้อหนุน และมีแค่การเอาน้ำของคนของกลุ่มประโยชน์แท้จริงและสูงสุดไม่ค่อยมี ปัญหาบุคลากรเช่นการสื่อสารยังไม่มีประสิทธิภาพ ปัญหาด้านการเมือง และปัญหาด้านการคมนาคม ปัญหาทางด้านการนโยบายบางที่มีการคิดที่จะทำแต่ไม่มีการสานต่อ และ มีปัญหาเรื่องจำนวนลูกค้า สภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมและปัญหาค่าน้ำมันและภาษี

การบินที่เพิ่มมากขึ้นจากสภาพเศรษฐกิจ และเกิดความแตกแยกระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้ง ปัญหาการเมืองและเศรษฐกิจ ปัญหาน้ำท่วม และความปลอดภัย

2) ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ระบุว่า งบประมาณด้านการกระตุ้น การส่งเสริมที่ทำให้สายงานต่าง ๆ ขยับเคลื่อนไปได้ช้ากว่าที่ควรจะเป็น รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการท่องเที่ยว แต่ไม่พัฒนาและไม่ปรับปรุงรูปแบบการท่องเที่ยว และภาพรวมนโยบายยังไม่ชัดเจนและนโยบายบางอย่างไม่สนับสนุนอย่างแท้จริง และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ระบุว่า การประชาสัมพันธ์น้อยเกินไปและเจ้าหน้าที่และผู้ส่งเสริมไม่เพียงพอ บุคลากรที่จะดำเนินงานและให้ข้อมูลมีน้อยมาก ภาครัฐได้ดำเนินงานดีในระดับหนึ่งแล้วแต่ขาดการประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการท่องเที่ยว มีปัญหาด้านการประสานงาน มีขั้นตอนในการทำงาน และดำเนินงานเยาะเย้ยไป ทำให้มีความยุ่งยากและระบบการทำงานที่มีการดำเนินการล่าช้า ศูนย์กลางหน่วยงานที่รับผิดชอบหรือประสานงาน ยังไม่ชัดเจนและขั้นตอนการปฏิบัติงานล่าช้า กฎหมายหรือกฎระเบียบไม่สอดคล้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งภาครัฐไม่ค่อยมีส่วนสนับสนุน การให้ข้อมูลข่าวสารไม่ทั่วถึง ภาครัฐให้การสนับสนุนในธุรกิจส่วนใหญ่ โดยมองข้ามธุรกิจขนาดเล็ก และ ระบบการทำงานของรัฐบาลล่าช้า มีงบประมาณน้อยและเศรษฐกิจ การเมือง ในเมืองไทยยังไม่คงที่

3) ปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ

พบว่าเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ระบุว่า ภาพลักษณ์ของประเทศ โดยเฉพาะด้านความมั่นคงและปลอดภัย เป็นหลักสำคัญต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวและบริษัทตัวแทน และผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ระบุว่า ปัญหาดินฟ้าอากาศ และน้ำท่วม มีการพัฒนา ด้านถนนหนทางโดยทำลายสิ่งแวดล้อมเดิมและไม่มีการวางแผนเมืองและปัญหาด้านการเมืองและน้ำมันแพง

5. ข้อมูลข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับนโยบายการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค

1. นโยบายรัฐที่ต่อเนื่องพร้อมงบประมาณเสริมที่พอเพียงต่อการพัฒนาบุคลากร และสถานที่ท่องเที่ยวและด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว และควรสร้างยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวให้เน้นเรื่องวัฒนธรรมประเพณีและจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับท้องถิ่น โดยดึงภาคเอกชน และหน่วยงานรัฐมาช่วยกัน

2. การสร้างสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละที่ควรจะให้การสนับสนุนให้ดีที่สุด การดูแลก็ควรดูแลในระยะยาว ควรจัดอบรมพัฒนา ผู้ให้บริการต่าง ๆ ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

และควรเพิ่มเติมการประชาสัมพันธ์และภาครัฐควรส่งเสริมผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมมากขึ้น

3. ในปัจจุบันต้องพยายามอย่างมากเพราะปัจจุบันจุดขายของเชียงใหม่ได้ถูกทำลาย และการคุกคามจากสังคมและวิวัฒนาการที่เปลี่ยนไป ควรส่งเสริมให้อนุรักษ์รักษาวัฒนธรรมดั้งเดิม และธรรมชาติให้คงอยู่อย่างถาวร การส่งเสริมนโยบายให้พัฒนานุเคราะห์และการคมนาคมให้มีประสิทธิภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ควรส่งเสริมในด้านการกระจายข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้รับรู้กันโดยทั่วถึงให้มากกว่านี้

4. ควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและรักษาคุณภาพ มาตรฐาน ในการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคและจะต้องมีการยกย่องสถาปนาที่ได้รับมาตรฐานและมีคุณภาพให้รู้จักกัน โดยทั่ว

5. ควรมีหน่วยงานเจ้าภาพมีทั้งอำนาจสั่งการและงบประมาณแล้วคอยแบ่งกันทำงาน และรัฐควรส่งเสริมทางด้านการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น

6. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ภาครัฐสนใจผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมากขึ้น โดยประชาชนต้องให้ความร่วมมือ และรัฐต้องมีการส่งเสริมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ควรมุ่งส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม

6.2 อภิปรายผล

ในการศึกษาเกี่ยวกับ นโยบายการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคตามนโยบายของรัฐบาล และผลกระทบของนโยบายการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค ต่อธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ สามารถอภิปรายผลการศึกษา ได้ดังนี้ คือ

1. จากนโยบายการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคตามนโยบายของรัฐบาล โดยทางรัฐได้วางแผนการพัฒนาโครงการเร่งด่วนเพื่อเพิ่มศักยภาพตามนโยบายการให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางภูมิภาคทั้งการบิน การท่องเที่ยว การค้า และการบริการทางด้านสาธารณสุข

- เร่งรัดการดำเนินการขยายพื้นที่ของอาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศและปรับปรุงห้องรับรองผู้โดยสารระหว่างประเทศได้เพิ่มขึ้นเพื่อรองรับนโยบายการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการบินของภูมิภาค หรือ HUB

- การส่งเสริมให้มีสายการบินเข้ามาเดินทางมาเชียงใหม่ การเปิดเส้นทางใหม่ของการบินไทยจากเชียงใหม่ในหลายเส้นทาง อาทิ เชียงใหม่ – ขงกู่ เชียงใหม่ – กรุงเทพฯ – นา

ริตะ ไทเป – อ่องกง – เชียงใหม่ – กรุงเทพฯ กรุงเทพฯ – เชียงใหม่ – กุ๋ยหลิน เชียงใหม่ – เวียงจันทน์ เชียงใหม่ – หลวงพระบาง ซึ่งจะทำให้มีเที่ยวบินเข้าและออกจากเชียงใหม่ในส่วนของการบินไทย ไม่ต่ำกว่า 80 เที่ยวบินต่อสัปดาห์และเมื่อรวมกับสายการบินเอกชนอื่น ๆ รวมถึงชาร์เตอร์ไฟลต์ จะทำให้เชียงใหม่มีเที่ยวบินไม่ต่ำกว่าวันละ 100 เที่ยวบิน

- การเร่งรัดให้จังหวัดเชียงใหม่รับผิดชอบการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวและสาธารณสุข ไม่ว่าจะเป็นการโปรโมตจุดขายการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมอย่างโบราณสถาน , แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ที่ได้จัดทำแผนการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติทั้งน้ำตก ถ้ำ และวัฒนธรรม ใน 2 เส้นทาง คือ สายเหนือโปรโมตห้วยน้ำดังไปแม่ฝางขึ้นเชียงใหม่และสายใต้โปรโมตคอย อินทนนท์ไปออบหลวง (สองแคว) ต่อไปแม่น้ำปิง ที่จะครอบคลุมจุดขายของทั้งเชียงใหม่ ลำพูนและตาก การส่งเสริมทัวร์เกษตรในจังหวัด การจัดงานแสดงสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทั้งการตรวจสุขภาพของโรงพยาบาลต่าง ๆ การส่งเสริมลงสเคย์ รวมไปถึงการผลักดันให้มีระบบการขนส่งภายในจังหวัดเชื่อมโยงไปยังสถานที่สำคัญ ๆ

- การเร่งรัดให้ ททท. เดินหน้าในการทำโครงการสร้างศูนย์ประชุมนานาชาติที่เชียงใหม่ทำแผนการท่องเที่ยวถนนคนเดินที่ท่าแพ การจัดงานไทยแลนด์ ทราวเวล มาร์ทและการส่งเสริมตลาดการประชุมนานาชาติ

- การประสานกับภาคเอกชนทั้งสมาคม โรงแรมไทยภาคเหนือ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ทำการเชิญผู้แทนจำหน่ายบัตรโดยสาร แทนบริษัทท่องเที่ยวต่าง ๆ และสื่อมวลชนจากต่างประเทศมาร่วมประชุมพร้อมทั้งแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ที่จะทำให้การโปรโมตเชียงใหม่ เป็นศูนย์กลางการบินเป็นที่รู้จักกว้างขวางขึ้น

จากผลการศึกษาพบว่า จากข้อคิดเห็นของเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับนโยบายในการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคนั้นในส่วนหน่วยงานราชการมีการนำนโยบายไปดำเนินการตามแผนที่ตั้งไว้ แต่ในขณะเดียวกันขาดการประชาสัมพันธ์โดยตรงให้กับภาคเอกชนและประชาชนทั่วไปรับทราบอย่างทั่วถึง ดังนั้นจึงพบว่าส่วนใหญ่ผู้ประกอบการธุรกิจจะไม่ทราบรายละเอียดการดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวอย่างชัดเจน ซึ่งบางกลุ่มได้รับทราบจากสื่อต่าง ๆ มากกว่า

ในการมีส่วนร่วมในการดำเนินนโยบายของรัฐในการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคนั้น ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่จะมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมโดยประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนภาครัฐ เอกชนและท้องถิ่น ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่ก็ให้ความร่วมมือตามนโยบาย ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็นสมาชิกชมรมธุรกิจการ

ท่องเที่ยวก็ตาม และปัญหาอุปสรรคที่พบคือ หน่วยงานรัฐมีปัญหาด้านงบประมาณที่ค่อนข้างจำกัด ซึ่งส่งผลให้เกิดความล่าช้าและขาดประสิทธิภาพในการดำเนินกิจกรรม และที่สำคัญคือการขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี

2. ผลกระทบของนโยบายการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค ต่อธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่

จากการศึกษาพบว่า รูปแบบและแนวโน้มของธุรกิจในปัจจุบัน มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยเน้นเชิงอนุรักษ์ เชิงการเกษตร เชิงสุขภาพ เป็นต้น มีการสร้างมาตรฐานบริการ รวมทั้งระบบข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ทันสมัยและ ครบวงจร และสภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว พบว่าเป็นปัญหาจากสภาพธรรมชาติ สภาพการเมืองและเศรษฐกิจ

สำหรับ แนวทางการพัฒนารูปแบบของธุรกิจการท่องเที่ยว พบว่าสำหรับหน่วยงานของรัฐมีการปรับงบประมาณ เน้นการตลาดและการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม และการท่องเที่ยวในเชิงธรรมชาติและสถานที่ท่องเที่ยวจัดสร้างขึ้น รวมทั้งธุรกิจที่มีเครือข่ายและครบวงจร เน้น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และที่สำคัญการประสานการพัฒนาจากทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชน

ปัญหาและอุปสรรคที่มาจากธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว พบว่า หน่วยงานของรัฐจะเน้นปัญหาความปลอดภัย การแพร่ข่าวสารความมั่นคงภายในประเทศและ สถานการณ์จากภัยธรรมชาติ ส่วนผู้ประกอบการ ต้องเผชิญภาวะการแข่งขันที่ตึงเครียดขึ้น ปัญหาบุคลากรเช่นการสื่อสารยังไม่มีประสิทธิภาพ ปัญหาด้านการเมือง และปัญหาด้านการคมนาคม และปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ พบว่างบประมาณด้านการกระตุ้นการส่งเสริมทำให้สายงานต่าง ๆ ขยับเคลื่อนไปได้ช้ากว่าที่ควรจะเป็น รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการท่องเที่ยว แต่ไม่พัฒนาและไม่ปรับปรุงรูปแบบการท่องเที่ยว และภาพรวมนโยบายยังไม่ชัดเจนและนโยบายบางอย่างไม่สนับสนุนอย่างแท้จริง การประชาสัมพันธ์น้อยเกินไปและเจ้าหน้าที่และผู้ส่งเสริมไม่เพียงพอ บุคลากรที่จะดำเนินงานและให้ข้อมูลมีน้อยมาก ถึงแม้ภาครัฐได้ดำเนินงานดีในระดับหนึ่งแล้วแต่ขาดการประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการท่องเที่ยวและ มีปัญหาด้านการประสานงาน

6.3 ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามีข้อเสนอเพิ่มเติมในการทำการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากปัญหาที่สำคัญของนโยบายการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค ดังกล่าว คือ ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง ทำให้กลุ่ม

ผู้ประกอบการบางกลุ่ม ส่วนใหญ่จะไม่ทราบเกี่ยวกับนโยบายและไม่สามารถระบุความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน

2. ในการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามนั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลไม่ค่อยกระจายอย่างทั่วถึง อาจเป็นเพราะข้อจำกัดด้านเวลา ซึ่งถ้าต้องการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการกระจายกลุ่มตัวอย่างให้ทั่วถึง

3. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรเพิ่มกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบโดยตรง และควรเพิ่มกลุ่มเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการทำให้เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคให้มากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved